

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Ak! hvor forandret!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 227. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich04-shoot-idm140011518548256.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

↪ Nu da: Skriget eller rettere Vrælet, jeg hørte, kom rigtignok fra 228 Hr. Kammerraad Svirums Hals; men det var et blot Jagtsignal, et Slags Basunstød, som tilkjendegav: at Jagten nu tog sin Begyndelse. Det Plump i Vandet, jeg havde hørt, kom fra Hundene, der, otte i Tallet, alle paa eengang havde styrtet sig i Søen. - Strax efter begyndte de at halse, (ved Aftensbordet kom jeg engang for Skade at sige: de gjøde; men Hr. Ruricolus sagde alvorlig og belærende: "Jagthunde, min gode Ven! gjøe ikke, de halse;" jeg lovede, aldrig mere at gjøre mig skyldig i en saadan Forseelse). Hundene halsede altsaa, snart een, snart flere tillige. Ænderne begyndte at skræppe; nogle lettede over Rørene og faldt igjen, andre satte i Vejret og omfløj Søen i store Kredse. - Jagten drog fremad: Hundene kom nærmere og nærmere; deres Anfører i Baaden ligesaa. Det varede ikke længe, før det første Skud gik af. Knaldet gjentoges fra Gaarden, og rullede derpaa, som en Torden, ned over Søen, indtil det hendøde mellem de fjerne Lyngbanker - det var min Sidemand, som havde brændt løs. Snart skjød ogsaa den næste Jæger, og efterhaanden de andre, og en levende Ild vedligeholdtes nu over en heel Time. Imidlertid var Baaden og Hundene passeret mig forbi, og jeg undrede mig højlig over, at intet Skud var bleven mig til Deel, da dog de fleste Ænder maatte over min Glime - denne Gaade fik jeg dog siden opløst.